

عنوان مقاله:

بررسی انتقادی رویکرد ابن تیمیه در تفسیر آیات متشابه با رجوع به آرای علامه طباطبایی

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

علی اله باداشتی - استاد گروه فلسفه و کلام دانشگاه قم.

کبری خان آبادی - دانشجوی دکتری کلام اسلامی دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی، ابتدا به تعریف، تنقیح و مقایسه روش تفسیری ابن تیمیه و علامه طباطبایی می پردازد و با معرفی شیوه تفسیری ابن دو، در گام بعدی به تحلیل پیامد هر دو روش تفسیری بر یکی از مهم ترین موضوعات قرآنی- یعنی تمایز آیات محکم و متشابه و تفسیر هر یک از این دو در نگاه آنان- توجه دارد. ارزیابی این نگرش ها واپسین گام این مقاله است که طی آن دو روش تفسیری- که یکی مبتنی بر شیوه ماثور و دیگری مبتنی بر شیوه معقول است- مقایسه خواهد شد. به نظر می رسد روش تفسیری ماثور ابن تیمیه راه معقول و مطمئنی را برای تفسیر آیات متشابه قرآن در اختیار ندارد. در مقابل، موضوعیت ممتاز عقل در روش تفسیری علامه طباطبایی، آیات محکم و متشابه را به شکلی روشمند از یکدیگر متمایز می کند و در تفسیر هر دو گروه از آیات، جانب ادب شرعی و کاوش عقلی را به موازات یکدیگر پاس می دارد.

کلمات کلیدی:

روش شناسی تفسیر، عقلانیت دینی، محکم و متشابه قرآنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246720>

